DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 13 december 2001 *

I mål C-446/00 P,

Pascual Juan Cubero Vermurie, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av E. Boigelot, advok, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 3 oktober 2000 av förstainstansrätten (femte avdelningen) i mål T-187/98, Cubero Vermurie mot kommissionen (REGP s. I-A-195 och s. II-885), i vilket det förs talan om att denna dom skall upphävas och att de yrkanden som framförts av klaganden i första instans skall bifallas,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av C. Berardis-Kayser, i egenskap av ombud, biträdd av B. Wägenbaur, Rechtsanwalt, med delgivningsadress i Luxemburg,

svaranden i första instans,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av C. Gulmann, tillförordnad avdelningsordförande, samt domarna J.-P. Puissochet och J. N. Cunha Rodrigues (referent),

generaladvokat: C. Stix-Hackl,
justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 28 juni 2001,

och efter att den 20 september 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Pascual Juan Cubero Vermurie har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 1 december 2000, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan och motsvarande bestämmelser i EKGS-stadgan och Euratomstadgan för domstolen överklagat förstainstansrättens dom av den 3 oktober 2000 i mål T-187/98,

Cubero Vermurie mot kommissionen (REGP s. I-A-195 och s. II-885, nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade förstainstansrätten klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 6 april 1998 att inte befordra honom till lönegrad A 5 under befordringsförfarandet för år 1998 och om ersättning för ekonomisk och ideell skada som denne lidit på grund av detta beslut.

Bakgrund till tvisten och förfarandet vid förstainstansrätten

2 Bakgrunden till tvisten och förfarandet vid förstainstansrätten har sammanfattats i den överklagande domen enligt följande:

"1 Det årliga befordringsförfarandet avseende kommissionens tjänstemän äger rum enligt det förfarande som anges i Praktisk handledning för befordringsförfarandet avseende tjänstemän inom kategori A samt språktjänsten vid Europeiska gemenskapernas kommission, i den lydelse som inlämnats av parterna (nedan kallad handledningen). Detta förfarande är uppdelat i fem etapper.

2 Under den första etappen offentliggör administrationen en lista över tjänstemän som är befordringsbara och som innefattar alla tjänstemän som har fullgjort den minimiperiod som anges i artikel 45 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna). Detta offentliggörande möjliggör för berörda tjänstemän att underrätta administrationen om eventuella felaktigheter eller förbiseenden.

3 Under den andra etappen gör varje generaldirektör en jämförelse av kvalifikationerna för befordringsbara tjänstemän på sin avdelning samt meddelar befordringskommittén sina rangordnade förslag till befordran.

4 Under den tredje etappen utarbetar befordringskommittén ett förslag till förteckning över mest förtjänstfulla tjänstemän genom att göra en jämförelse av de befordringsbara tjänstemännens kvalifikationer enligt en bedömningsmetod som är anpassad till lönegraden i fråga. Vad beträffar sökanden fattade befordringskommittén ett beslut enligt bedömningsmetoden för tjänstemän inom lönegrad A 6 som kan befordras till lönegrad A 5. Denna metod innebär att de berörda tilldelas poäng i förhållande till den rangordning som varje generaldirektör har fastställt, betygsrapporter, tjänstgöringstid inom lönegraden samt ålder. De befordringsbara tjänstemännen tilldelas även ett visst antal poäng (70, 45, 20 eller 0) i förhållande till deras placering i generaldirektörens rangordning. Dessa poäng beviljas varje generaldirektorat i förhållande till antalet befordringsbara tjänstemän som finns på respektive generaldirektorat.

5 Under denna etapp gör en partssammansatt kommitté en bedömning av de tjänstemän som liksom klaganden varit föremål för förflyttning och överlämnar en rapport beträffande dem till befordringskommittén.

6 Under den fjärde etappen antas eller ändras befordringskommitténs förslag till förteckning av tillsättningsmyndigheten som publicerar förteckningen över mest förtjänstfulla tjänstemän. Den femte och sista etappen innebär att kommissionsledamoten med ansvar för personalfrågor fattar beslut om befordran med utgångspunkt i denna förteckning och undertecknar sedan de enskilda besluten.

7 Det finns två sorters befordringsgångar, inom och utanför tjänsteklassen. I förevarande fall handlar det om befordringsgången utanför tjänsteklassen från lönegrad A 6 till lönegrad A 5, det vill säga från handläggare till förste handläggare.

8 Sökanden, Pascal Juan Cubero Vermurie, tjänstgjorde mellan den 16 september 1986 och den 31 augusti 1996 på generaldirektoratet för ekonomis-

tyrning (GD XX). I tjänstens intresse var han utsänd till Europeiska gemenskapernas domstol från den 1 januari 1989 till och med den 31 december 1990. Genom beslut av den 9 september 1996 utnämndes han till assistent till generaldirektören för generaldirektoratet för konsumentskydd (GD XXIV). Han tjänstgör sedan den 1 april 1997 på generaldirektoratet för information, kommunikation, kultur och audiovisuella medier (GD X).

9 GD XX föreslog att klaganden, som innehade lönegrad A 6 sedan den 1 januari 1993, skulle befordras till lönegrad A 5. Han befann sig på sjätte plats under befordringsförfarandet år 1996 och på fjärde plats under år 1997 utan prioritetspoäng.

10 GD XXIV uppförde honom på tredje plats för befordringsförfarandet år 1998.

11 Sökanden anförde besvär genom en skrivelse till befordringskommitténs ordförande av den 13 januari 1998 med följande lydelse:

'Jag vill fästa er uppmärksamhet på det faktum att jag inte innehade en Bfördelaktig platsB på den lista som utarbetats av GD XXIV för befordringsförfarandet år 1998. Jag kom från GD XX till GD XXIV i tjänstens intresse (med hänsyn till arbetsuppgifterna) för att där inneha den viktiga tjänsten som assistent till generaldirektören. Om jag inte hade blivit förflyttad skulle jag under nuvarande befordringsförfarande ha blivit befordrad till lönegrad A 5, eftersom jag skulle ha stått kvar på listan hos GD XX (andra restkandidat från föregående år).

Om inga åtgärder vidtas för att avhjälpa denna situation kommer rörligheten (trots att kommissionens personalpolitik ständigt uppmuntrar rörlighet) allvarligt skada min vidare karriär.

...'

12 Befordringskommitténs ordförande meddelade genom skrivelse av den 2 april 1998 klaganden följande:

'[Med anledning av] er begäran av den 13 januari 1998 har den partssammansatta kommittén, som handlägger besvär och andra frågor angående rörligheten, granskat ert fall.

Med hänsyn till vad som framgår av handlingarna i er akt har den begränsade partssammansatta kommittén inte kunnat rekommendera befordringskommittén att bifalla er begäran.

Befordringskommittén har vid sitt sammanträde i plenum den 5 mars 1998 anslutit sig till den partssammansatta kommitténs ståndpunkt beträffande ert besvär.'

13 Sökandens namn fanns varken med på förteckningen över mest förtjänstfulla tjänstemän eller på listan över befordrade tjänstemän som offentliggjordes i Administrativa meddelanden nr 1033 av den 16 mars 1998 respektive nr 1036 av den 6 april 1998.

14 Klaganden gav den 21 april 1998 in ett klagomål där han, bland annat, påpekade följande:

'Det framgår tydligt av de sakomständigheter som beskrivits [i klagomålet] att även om kommissionens personalpolitik uppmuntrar rörlighet har denna allvarligt skadat mina karriärmöjligheter eftersom [tillsättningsmyndigheten] i sitt beslut om befordringar för år 1998 inte har befordrat mig till lönegrad A 5 vilket skulle ha skett om jag inte blivit förflyttad i tjänstens intresse från GD XX till GD XXIV.'

15 Generaldirektören för GD X (där klaganden för närvarande tjänstgör) intervenerade genom skrivelse av den 12 maj 1998 till stöd för klagandens klagomål. I denna skrivelse, som var ställd till generaldirektören för generaldirektoratet för personal och administration (GD IX), klargjorde han bland annat att sökanden förflyttats i tjänstens intresse, att han på ett mycket effektivt sätt fullgjort sina uppgifter som assistent till generaldirektören samt att han i enlighet med reglerna för befordran inom kommissionen skulle ha blivit befordrad till lönegrad A 5 om han stannat kvar på GD XX. Generaldirektören ansåg sålunda att sökanden hade lidit skada inte endast beträffande sin karriärutveckling utan även en ideell skada.

16 Även generaldirektören för GD XX, där sökanden tidigare tjänstgjort, intervenerade till stöd för hans klagomål genom skrivelse till generaldirektören för GD IX av den 15 maj 1998, i vilken bland annat följande angavs:

'Utan att vilja ingripa i sakfrågan kan jag bekräfta att [om] Cubero inte hade lämnat GD XX skulle han, såvida han inte blivit mindre förtjänstfull, ha blivit befordrad till lönegrad A 5 under befordringsförfarandet år 1998.

Det skall fastställas att Cubero sedan befordringsförfarandet år 1996 var medtagen i förslagen till befordran som gjorts av GD XX och att han var placerad alldeles efter [M.H.] i rangordningen. GD XX tilldelades under år 1998 två befordringar till lönegrad A 5 varav [M.H.] (enda restkandidat från år 1997) samt den tjänsteman som var placerad alldeles efter honom (det vill säga på den plats som blivit ledig sedan Cubero slutade) i vår rangordning.'

17 Klagandens klagomål avslogs genom beslut av den 9 oktober 1998 med bland annat följande innehåll:

'Med hänsyn till vad som anförts anser [tillsättningsmyndigheten] att den inte har använt sitt utrymme för skönsmässig bedömning på ett uppenbart oriktigt sätt eller för att tjäna andra syften än dem som avses. Befordringskommittén har nämligen vid sin jämförelse av tjänstemännens kvalifikationer strikt tillämpat de regler som offentliggjorts i nummer 309 av Administrativa meddelanden av den 26 februari 1981, det vill säga den har tagit hänsyn till rapporterna, generaldirektoratens förslag samt kandidaternas karriärprofil. Befordringskommittén har dessutom bedömt Cuberos speciella situation och ansåg, på grundval av de uppgifter som den förfogade över, att Cubero, trots sina uppenbara kvalifikationer som hade lett till att han hade föreslagits av GD XX och som hade erkänts i [en] promemoria [tillställd den partssammansatta kommittén], inte uppfyllde de krav som ställdes för att han skulle tilldelas de poäng som krävdes för att han skulle upptas på listan över mest förtjänstfulla tjänstemän och eventuellt befordras.'

18 Det var mot denna bakgrund som sökanden, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 25 november 1998 väckte förevarande talan."

3 Genom detta överklagande har klaganden yrkat ogiltigförklaring av beslutet av den 6 april 1998 att inte befordra honom, ogiltigförklaring av beslutet av den

9 oktober 1998 om avslag på hans klagomål av den 21 april 1998 (nedan kallat klagomålet) samt ersättning för ekonomisk och ideell skada som han påstår sig ha lidit.

Den överklagade domen

4 Genom den överklagade domen ogillade förstainstansrätten talan och fastställde att vardera parter skulle bära sina rättegångskostnader.

5 Förstainstansrätten fastställde inledningsvis att anmärkningen om ett åsidosättande av artikel 24 tredje och fjärde styckena i tjänsteföreskrifterna inte kunde upptas till sakprövning, med motiveringen att den inte hade åberopats i klagomålet. Förstainstansrätten avvisade också anmärkningarna om åsidosättande av legalitetsprincipen, proportionalitetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar, med motiveringen att det saknades en tillräcklig redogörelse för dessa anmärkningar.

6 I punkt 77 i den överklagade domen har förstainstansrätten i sak ogillat en anmärkning om åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, med motiveringen att den partssammansatta kommittén och därefter befordringskommittén särskilt bedömde klagandens situation och inte begränsade sig till en strikt tillämpning av bestämmelserna om rörlighet som anges i handledningen. I punkt 79 ogillade förstainstansrätten vidare en anmärkning om ett åsidosättande av principerna om skälighet och likabehandling, med motiveringen att den partssammansatta kommittén och befordringskommittén vid bedömningen av klagandens kvalifikationer hade beaktat hans speciella situation och att de bland annat hade för avsikt att bevilja honom ytterligare prioritetspoäng. Slutligen hade klaganden anfört att M.G., tjänsteman vid hans tidigare generaldirektorat, som var placerad efter honom på listan innan han förflyttades, befordrades under det berörda befordringsförfarandet. I punkterna 83—87 underkände förstainstansrätten detta argument, med motiveringen att den metod som tillämpats för bedömning av såväl M.G.:s som klagandens kvalifikationer inte var uppenbart oriktig.

7 I punkterna 91—93 ogillade förstainstansrätten följaktligen yrkandet om ersättning på ett belopp om 250 000 BEF som ersättning för den ekonomiska och ideella skada som klaganden påstod sig ha lidit på grund av att han inte befordrats till lönegrad A 5, med motiveringen att klaganden inte hade framlagt något bevis för att kommissionen hade handlat rättsstridigt.

Överklagandet

8 Genom sitt överklagande har klaganden yrkat att domstolen skall upphäva den överklagade domen och bifalla de yrkanden som han framställt i första instans samt förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

9 Kommissionen har yrkat att domstolen skall ogilla överklagandet och förplikta klaganden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

10 Till stöd för överklagandet har klaganden anfört en enda grund som avser felaktig rättstillämpning och motsägelser i domskälen till den överklagade domen. Denna grund är uppdelad i fyra delgrunder som här kommer att behandlas separat.

Den första delgrunden

11 Under den första delgrunden har klaganden ifrågasatt den överklagade domen i den del förstainstansrätten avvisade anmärkningen om åsidosättande av artikel 24, tredje och fjärde styckena i tjänsteföreskrifterna. Dessa bestämmelser avser tjänstemannens "vidareutbildning" och det föreskrivs häri att det skall tas hänsyn till denna under tjänstemannens karriär. I detta hänseende har klaganden

återgivit vissa delar av sitt klagomål och av sin skrivelse av den 13 januari 1998, i vilka det anges att rörlighet utgör en viktig del i karriären för tjänstemän, eftersom den medför ökad kompetens och utökade kunskaper för de sistnämnda. Klaganden har hänvisat till dessa utdrag för att visa att förstainstansrätten inte rättsenligt kunde anse att det nämnda klagomålet inte innehöll någon uppgift genom vilken kommissionen kunde dra slutsatsen att klagandens avsikt var att åberopa anmärkningen i fråga.

12 I detta hänseende följer det av fast rättspraxis att i personalmål kan de yrkanden som anförs vid gemenskapsdomstolen endast grundas på de anmärkningar som rör samma sak som dem som åberopats i det ursprungliga klagomålet, och dessa anmärkningar kan utvecklas, inför gemenskapsdomstolen, genom att grunder och argument anförs som inte nödvändigtvis förekom i klagomålet, men som har ett nära samband med detta (se dom av den 20 maj 1987 i mål 242/85, Geist mot kommissionen, REG 1987, s. 2181, punkt 9, och av den 14 mars 1989 i mål 133/88, Del Amo Martinez mot parlamentet, REG 1989, s. 689, punkt 10).

13 Domstolen finner att artikel 24 tredje och fjärde styckena inte anges i klagomålet, och inte heller omnämns uttrycket "vidareutbildning" som behandlas i dessa bestämmelser. I klagomålet har sökanden begränsat sig till att anföra rörligheten och utveckling av tjänstemännens karriär.

14 Mot bakgrund av artikel 24 i tjänsteföreskrifterna avses med uttrycket "vidareutbildning" huvudsakligen åtgärder med ett utbildningssyfte som är mer eller mindre formaliserat, såsom till exempel språkkurser eller stenografiprov (se dom av den 22 oktober 1981 i mål 218/80, Kruse mot kommissionen, REG 1981, s. 2417, punkt 9, och av den 3 december 1981 i mål 280/80, Bakke-d'Aloya mot rådet, REG 1981, s. 2887, punkt 13).

15 Även om rörlighet för tjänstemän kan medföra ökad arbetslivserfarenhet, till och med större kunskaper, skall det ändå anses att rörlighet inte omfattas av uttrycket vidareutbildning i den mening som avses i artikel 24 i tjänsteföreskrifterna.

16 Härav följer att även om klagomålet tolkas med ett öppet sinne innehåller det inte någon uppgift som gjorde det möjligt för kommissionen att dra slutsatsen att det innefattade ett påstående om ett åsidosättande av artikel 24 tredje och fjärde styckena i tjänsteföreskrifterna.

17 Härav följer att anmärkningen om ett åsidosättande av artikel 24 tredje och fjärde styckena som har anförts i överklagandet inte har ett nära samband med det nämnda klagomålet och att förstainstansrättens slutsats att anmärkningen inte kunde upptas till sakprövning inte på något sätt är felaktig.

18 Följaktligen kan talan inte vinna bifall på den första delgrunden.

Den andra delgrunden

19 Genom den första delen av den andra delgrunden har klaganden gjort gällande att förstainstansrätten felaktigt har fastställt att kommissionen inte gjorde en uppenbart felaktig bedömning av hans kvalifikationer. I detta hänseende har

klaganden gjort gällande att det föreligger en motsägelse mellan punkt 75 i den överklagade domen, enligt vilken kommissionen har godkänt hans "uppenbara ... och erkända kvalifikationer ..." och punkt 76 i denna dom, i vilken det fastställs att ett av skälen till att kommissionen inte tilldelade klaganden ytterligare poäng var just otillräckliga kvalifikationer. Klaganden anser att det följer av denna motsägelse att punkt 87 i den överklagade domen utgör felaktig rättstillämpning, i och med att det däri fastställs att kommissionen inte har gjort en uppenbart oriktig bedömning.

20 Det skall erinras om att frågan huruvida motiveringen av en av förstainstansrättens domar är motsägelsefull utgör en rättsfråga vilken som sådan kan åberopas i mål om överklagande (dom av den 7 maj 1998 i mål C-401/96 P, Somaco mot kommissionen, REG 1998, s. I-2587, punkt 53).

21 Det skall emellertid konstateras att det i förevarande fall inte föreligger någon motsägelse mellan punkterna 75 och 76 i den överklagade domen som skulle kunna leda till att denna upphävdes. Att en tjänsteman besitter uppenbara och erkända kvalifikationer utesluter inte att andra tjänstemän kan anses vara mer kvalificerade vid en jämförande bedömning av befordringsbara kandidater. Oaktat kommissionens erkännande av klagandens ovedersägliga kvalifikationer kunde denna för övrigt med rätta anse att detta inte var tillräckligt för tilldelning av ytterligare poäng i befordringssyfte. Den första delen av den andra delgrunden skall därför underkännas.

22 Med den andra delen av den andra delgrunden har klaganden gjort gällande att motiveringen till punkt 77 i den överklagade domen är motsägelsefull i den del det fastställs att först den partssammansatta kommittén och sedan befordringskommittén har gjort en särskild bedömning av klagandens situation. Enligt klaganden var denna bedömning uppenbart felaktig, eftersom kommissionen å ena sidan erkände klagandens uppenbara kvalifikationer och å andra sidan ansåg att dessa inte kunde motivera tilldelning av ytterligare prioritetspoäng.

23 Det skall i detta hänseende påpekas att förstainstansrätten i punkt 77 i den överklagade domen drog sin slutsats på grundval av uppgifter som den tidigare hade bedömt, nämligen att nämnda kommittéer verkligen hade gjort en särskild bedömning av klagandens situation, och de begränsade sig inte, såsom klaganden har hävdat, till en strikt tillämpning av reglerna om rörlighet i handledningen. Denna slutsats avser endast huruvida klagandens speciella situation har bedömts särskilt och inbegriper inte den särskilda frågan huruvida resultatet av denna bedömning var felaktigt när det gäller sökandens kvalifikationer. Härav följer att den andra delen av den andra delgrunden avser en fråga som inte behandlats i punkt 77 i den överklagade domen. Denna fråga är därför irrelevant.

24 Även om frågan inte skulle anses vara irrelevant skall den andra delen av den andra delgrunden under alla omständigheter underkännas av samma anledning som den första delen av denna grund, nämligen att det inte föreligger någon motsägelse mellan punkterna 75 och 76 i den överklagade domen.

25 Följaktligen kan talan inte vinna bifall på den andra delgrunden.

Den tredje delgrunden

26 Under sin tredje delgrund har klaganden gjort gällande att förstainstansrätten felaktigt fastställt att klaganden inte var mer kvalificerad än M. G. Klaganden har till stöd för denna delgrund anfört två argument.

27 För det första har förstainstansrätten i punkt 85 i den överklagade domen felaktigt fastställt att klaganden inte har visat att det gjorts en uppenbart felaktig bedömning vid jämförelsen av klagandens kvalifikationer i förhållande till M. G.:s kvalifikationer.

28 Den enda motivering som klaganden har anfört till stöd för detta argument består i att den påstådda felaktigheten följer av "vad som anförts ovan i punkterna 6 och 7", nämligen punkterna i överklagandet som avser den andra delgrunden. Eftersom denna grund har underkänts i punkt 25 i denna dom skall även det första argumentet underkännas av samma anledning.

29 Det andra argumentet avser att visa att det förelåg en motsägelse mellan de två övervägandena i första och andra meningen i punkt 84 i den överklagade domen, nämligen att det å ena sidan angavs att klaganden inte ansetts visa, inom ramen för sin tjänst vid GD XXIV, att han var mer kvalificerad än M. G., tjänsteman vid GD XX, och å andra sidan att det påstods att han inskränkt sig till att uppge att han hade en bättre placering på listan än M. G. under det föregående befordringsförfarandet och att hans kvalifikationer ökat sedan han påbörjade sin tjänst vid GD XXIV till följd av de ansvarsfulla uppgifter som han anförtrotts vid detta GD.

30 Det skall konstateras att de båda påståendena i fråga inte är motsägelsefulla. Den omständigheten att en tjänsteman å ena sidan uppger att han var bättre placerad än en annan tjänsteman under ett föregående befordringsförfarande och å andra sidan gör gällande att hans kvalifikationer har förbättrats sedan han påbörjade en bestämd tjänst medför inte att en jämförelse kan göras av dessa tjänstemäns kvalifikationer för det berörda befordringsförfarandet. Eftersom det inte har

visats att det föreligger en motsägelse mellan de två påståendena, skall det andra argumentet för den tredje delgrunden underkännas.

31 Det skall dessutom påpekas — i den mån den tredje delgrunden avser att lägga förstainstansrätten till last att den inte insåg att klaganden var bättre kvalificerad än M. G. — att enligt fast rättspraxis kan gemenskapsdomstolen inte ersätta tillsättningsmyndighetens bedömning av kandidaternas kvalifikationer och förtjänst med sin egen bedömning (se särskilt dom av den 21 april 1983 i mål 282/81, Ragusa mot kommissionen, REG 1983, s. 1245, punkt 13).

32 Härav följer att talan inte kan vinna bifall på den tredje delgrunden.

Den fjärde delgrunden

33 Under sin fjärde delgrund har klaganden gjort gällande att den överklagade domen är motsägelsefull och att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning när den i punkt 79 fastställde att likabehandlingsprincipen och skälighetsprincipen inte har åsidosatts i förevarande fall. Klaganden anser, i motsats till vad som fastställts i punkt 79, att hans kvalifikationer inte har beaktats vare sig av den partssammansatta kommittén eller av befordringskommittén. Om detta hade gjorts skulle han ha befordrats med hänsyn till sina kvalifikationer vilka också erkänts av kommissionen. I punkt 79 fastställde förstainstansrätten att det inte förelåg någon diskriminering eller något oskäligt beslut och angav som enda motivering att dessa kommittéer hade för avsikt att tilldela klaganden ytterligare prioriteringspoäng. Förstainstansrätten medgav i punkt 67 i den överklagade domen att syftet med tjänsteföreskrifterna är att rörlighet inte skall få negativa följder, men i förevarande fall har detta syfte inte nåtts, eftersom klaganden inte befordrades, vilket skulle ha skett om han inte hade utnyttjat möjligheten till rörlighet och erhållit en ny tjänst. Det ifrågavarande systemet medför en diskriminering, eftersom en tjänsteman som varit

rörlig, utan att det finns skäl härför, försätts i en sämre situation än en mindre kvalificerad tjänsteman som inte varit rörlig.

34 Domstolen konstaterar att denna delgrund bygger på förutsättningen att klaganden nödvändigtvis skulle ha befordrats under befordringsförfarandet år 1998 om han inte hade utnyttjat sin möjlighet till rörlighet och erhållit en ny tjänst.

35 I detta hänseende skall det för det första erinras om att tjänsteföreskrifterna inte innebär någon automatisk rätt till befordran, inte ens för tjänstemän som uppfyller samtliga villkor för att befordras.

36 För det andra skall det påpekas att en praxis som medför en automatisk befordran av tjänstemän, såvida de inte blivit mindre förtjänstfulla, som under föregående befordringsförfarande fanns upptagna på förteckningen över mest förtjänstfulla tjänstemän, men som inte befordrades, utgör ett uppenbart åsidosättande av artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna. Besluten om befordran förutsätter att tillsättningsmyndigheten gör en jämförande bedömning av kvalifikationerna för de tjänstemän som kan befordras och även av rapporterna som upprättas om dem inom ramen för varje befordringsförfarande. Denna bedömning skall visserligen i lämplig omfattning avse de perioder som föregår det aktuella befordringsförfarandet, men bör också avse denna senare period.

37 Klaganden har således fel när han hävdar att han under alla omständigheter skulle ha befordrats om han inte hade fått en ny tjänst. Han kan nämligen, enligt

tjänsteföreskrifterna, inte kräva att under befordringsförfarandet år 1998 få bibehålla den fördelaktiga situation som han ansåg att han hade enligt förslagen från GD XX under befordringsförfarandet år 1997. Det var tvärtom nödvändigt att under det aktuella befordringsförfarandet jämföra hans kvalifikationer med andra befordringsbara tjänstemäns. Som generaladvokaten har påpekat i punkt 76 i förslaget till avgörande är det vid en sådan bedömning inte uteslutet att det visar sig att vissa tjänstemän som eventuellt varit rörliga är mer kvalificerade än klaganden.

38 Mot denna bakgrund var det riktigt av förstainstansrätten att i punkt 79 i den överklagade domen fastställa att kommissionen i förhållande till klaganden inte har åsidosatt likabehandlingsprincipen och skälighetsprincipen. Talan kan således inte vinna bifall på den fjärde delgrunden.

39 Följaktligen skall överklagandet ogillas i dess helhet.

Rättegångskostnader

40 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 i samma regler skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Enligt artikel 70 i dessa regler skall institutionerna bära sina kostnader i tvister mellan gemenskaperna och deras anställda. Enligt artikel 122 andra stycket i dessa regler skall artikel 70 dock inte tillämpas i mål där en tjänsteman eller annan institutionsanställd har överklagat. Klaganden är tappande part och skall därför förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande dom:

1) **Överklagandet ogillas.**

2) **Pascual Juan Cubero Vermurie skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Gulmann Puissochet Cunha Rodrigues

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 december 2001.

R. Grass

Justitiesekreterare

F. Macken

Ordförande på tredje avdelningen